Дівчинка обережно поклала віночок на траву і прожогом кинулася до хвіртки, майнувши темним волоссям.

— Подивлюсь, чи не йде вона! — гукнула через плече.

Еллі поклала свій віночок поруч із Жасминовим і поспішила за нею:

— Сподіваюсь, скоро прийде, — припустила вона й заклала руденькі кучерики за вухо.

Жасмин відчинила хвіртку і враз відскочила. До саду на велосипеді саме влетіла Саммер, її біляві кіски тріпотіли позад неї.

— Ой, вибачте, спізнилась, — захекалася вона. — Шукала свою книжку казок. Її ніде нема, а я ж пообіцяла братику Фінну прочитати йому казку. І він так засмутився...

— О ні! — вигукнула Еллі. — Ти забула, куди її востаннє брала?

Саммер обіперла велосипед на паркан — і пішла слідом за Еллі й Жасмин.

— Пам'ятаю, узяла її на літній бал. — Саммер стишила голос. — Коли ми були, ну, самі знаєте де...

Три подружки збуджено перезирнулися: у них була спільна дивовижна таємниця.

Тут Жасмин аж руками сплеснула:

— Ти що — лишила її в...

— Таємному Королівстві? — пошепки доказала за неї Еллі, аби ніхто сторонній не почув.

Адже тільки вони троє серед людей знали про чарівний світ короля Веселого, і дівчатка хотіли зберегти цю таємницю. Коли в Таємному Королівстві сталося лихо, чарівна скринька короля Веселого відшукала тільки трьох людей, які могли зарадити біді. І то були Саммер, Жасмин і Еллі. І відтоді, коли дівчатка були потрібні королю, його помічниця, фея Тріксі, надсилала їм магічні повідомлення через чарівну скриньку.

Навіть від самої згадки про Таємне Королівство в Саммер аж дух перехопило. Бо то чудовий край, де повно ельфів, русалок і всіляких дивовижних істот.

— А пам'ятаєте драконів сну? — розхвилювалась Еллі.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

в небо і там щезли, вибухнувши салютом рожевих іскор. Еллі, Жасмин і Саммер ще дужче стисли руки одна одної, здійнялися вгору й закружляли в повітрі.

— Полетіли! — вигукнула Жасмин. — До Таємного Королівства! Ура-а-а!

А магія все підносила їх, огорнутих мерехтливими срібними зірками, у бузковий оксамит неба.

— Чудово! — ахнула Саммер, роздивляючись на всі боки.

А затим чарівний вихор сповільнився, і дівчатка побачили, що зірки стали яскравими світильниками на стелі величезного вестибюля. Подружки м'яко приземлилися.

— Ми на місці! — зраділа Жасмин.

Дівчатка зачудовано розглядали приміщення. На стінах — різнобарвні гобелени із зображеннями єдинорогів і русалок, а під ногами вилискувала підлога з полірованого рожевого мармуру.

— Сюди, — вказала Тріксі і так прискорилася на летючому листочку, що дівчаткам довелося бігти, аби не відстати. — Мені вже кортить показати вас!

Аж тут Еллі відчула щось на голові. Це якимсь чудом з'явилася її діадема з самоцвітами! Вона вказувала на те, що Еллі дуже важливий друг Таємного Королівства. У Жасмин і Саммер теж з'явилися діадеми, і дорогоцінні камені на них сяяли веселковими барвами.

Скоро дівчатка опинилися перед високими двостулковими дверима, на яких було вирізьблено маленькі, тендітні корони.

— Ласкаво прошу до великого тронного залу короля Веселого! — оголосила Тріксі, натисла на золоту ручку, відчинила двері й повела дівчаток усередину.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

— Тепер я захоплю королівство! — верескнула Злюча, крутнулася на одній нозі й вказала на кількох домовиків, котрі зіщулилися за стільцем. — Уже скоро ви низько кланятиметеся мені, а не моєму дурному братові!

Домовики затремтіли від страху та ще дужче притиснулися один до одного.

— Усе королівство робитиме так, як я скажу, — не вгавала королева, — бо тільки я зможу захистити вас від того, що скоро станеться!

Жасмин, Еллі і Саммер стривожено перезирнулися.

— Про що це вона? — прошепотіла Еллі. — Що має статися?

Злюча потрусила посохом, і посеред залу почала рости величезна чорна грозова хмара.

— Я, королева Злюча, повернулася! — прокричала вона.

І, гордо закинувши голову, зайшлася диким реготом. Грозові духи радісно завили й обступили Злючу.

Король Веселий підвів очі на сестру і розгублено спитав:

— Виходить, ти зовсім не змінилася?

— Та звісно ж, не змінилася! — тішилася Злюча. — А ти знаєш, як мені було нудно

з тими тролями? Вони ж тільки про гроші базікають! Тож мені не лишилося нічого, як читати цю тупу книжку!

Ще більше іскор посипалося згори, і раптом у руці Злючої з'явилася якась книжка.

— Це ж моя книжка! — ахнула Саммер.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>